

vore Børns, vore egne Interessser. Det var heldigt, at det i Folketinget amputerede Forslag ikke gik igjennem i Landstinget. Livsnerven var overskaaren. Valgbarheden, der bør være det vigtigste, var strøgen. Lad os faa Sæde i Kommunalbestyrelserne, saa skulle vi nok vise vor Dygtighed.

Højesteretsadvokat *Oktavius Hansen*: Enten man stiller sig paa Samfundets Side eller paa Kvindernes Side, maa man ønske den foreliggende Sag fremmet. Det mest forbavsende ved Landstingets Holdning var det, at de *nægtede at forhandle* Forslaget. Ploug var bange for at komme ind paa en Glidebane. Giver man Kvinden en lille Finger, tager hun — mente han — hele Haanden. Ved Siden heraf sagde han Artigheder. Det er Udslag af den gammeldags Psykologi, der vil gjøre Kvinden til et Følelsesmenneske uden Tænkeevne, et Standpunkt, der ikke stemmer med Videnskaben. Hver Gang der er Tale om Reformer, høres de samme Indvendinger. Man frygter Følgerne. Saaledes i 1857, da Loven om Kvindens Myndighed og Arvespørgsmaalet var for. Nu roser Ploug sig af, at han den Gang var paa Kvindernes Side. Den Gang var man fornuftig, mener han. Skulde denne Uoverensstemmelse ikke løses derved, at Ploug er bleven 30 Aar ældre.

Efter paa en meget humoristisk Maade at have gennemgaaet de forskellige Udtalelser, der faldt i Landstinget, sluttede Taleren med at forsikre, at den af Landstinget fulgte Visnepolitik ikke vilde visne Kvindesagen, der har Livskraft nok, men snarere vil føre til, at de Herrer visne.

Landstingsmand *Ovesen* imødegik nogle Ytringer i Fru Luplaus Foredrag, idet han udtalte, at han, hvad Kvindens Stilling angik, var med til langt videre gaaende Reformer end denne.

Fru *Nørhønd* betonedede, at Kvinder kun kunne gaa med til Reformer, naar alle Kvinder, de lavt beskattede saa vel som de højt beskattede, tages med.

Cand. jur. *Sveistrup* hævdede, at de Egenskaber, Ploug i Henhold til den gammeldags Psykologi tillægger Kvinden, netop ere skikkede til at gjøre hende uundværlig i det offentlige Liv. Fædrelandskjærligheden har her større Værdi end den skarpeste Tænkning. Det vilde være en Lykke, om vi havde Kvinder til Medhjælp i dette Øjeblik. Og hvad den kommunale Virksomhed angik, da vilde deres Ømhed for Børn, deres Godhed for fattige bidrage mægtig til at skaffe de fornødne Midler til Veje. Det ses ved Kvindens private Virksomhed. Ploug har ytret, at Flertallet af Kvinderne ikke ønsker Valgret. Herimod bør de gjøre Indsigelse, lukke Munden op, holde Mandtal, tage Exempel af Fru Luplaus, der i Vardeegnen har skaffet omtrent lige saa mange Adresseunderskrifter, som man har kunnet opnaa her i Byen.

Overretssagfører *Høgsbro*: Skjönt Landstinget staar imod